

Giữa năm 2006, tôi bay qua Los để giải quyết công chuyện kinh doanh. Ngày về đã định, vé đã đặt. Bất ngờ biết tin đồng môn Hoàng Diệu chuẩn bị họp mặt lần đầu tiên và không xa khách sạn tôi trú ngụ. Được các bạn rủ rê, tôi dời ngày về và có mặt ở buổi đoàn viên đó. Lần đầu ở xứ người xa xôi tôi gặp lại các bạn đồng môn và đồng khoá đông đảo như vậy. Tay bắt mặt mừng ngỡ ngợ vì có bạn tôi quên mất tên. Coi lại đồng khoá chiêm đông nhất và trẻ nhất. Dĩ nhiên cũng ồn ào và vui nhất. Vui quá nên tối hôm đó trước khi chia tay chúng tôi đã kéo nhau ra quán tiếp tục tâm sự tới khuya. Lúc chia tay có cô bạn cùng thời mới gặp lại nói với tôi là cho ôm hôn một cái. Cô bạn đó nói thật mà tôi lại ái ngại, nên cái ôm không thành nhưng khiến tôi có chút ấn tượng nhớ cô ta nhiều hơn các bạn khác... một chút!

Sau đó trên chợ Internet nhộn nhịp hơn. Các bạn hẹn nhau trò chuyện mỗi cuối tuần, có dịp thông tin tâm tình nhiều hơn. Tôi được gặp lại nhiều lần cô bạn nói trên. Qua đó mới thấy tính tình cô ta thiệt là thật thà, hết sức mở lòng với các bạn cùng thời, nhất là các bạn cùng lớp. Cô bạn đó cũng rất hồn nhiên khoe là có nhiều người khen cô ta nói chuyện nghe thật thà. Giọng nói cô bạn này nghe hay hay và tôi cảm thấy trong giọng nói của cô bạn là một sự thật thà thân thiết. Cô thật thà này nói chuyện rất thật tình và thẳng thắn nên đôi khi có thể làm mất thiện cảm với những người mới quen và hơi khó tánh, nhưng nếu đã biết tánh của cô thật thà là như vậy thì mọi chuyện sẽ dễ cảm thông hơn, ai khó tánh không cảm thông được thì cứ giận và nếu có giận thì chỉ làm cho mệt mình mà thôi vì cô thật thà này không hề quan tâm vì cô ta không cố tình làm cho ai giận. Nhưng hai tiếng thật thà, tự cái tên gọi của nó thật là đáng quý. Riết rồi quen miệng, cô ta được tôi đặt cho cái tên mới là Thật Thà.

Thật Thà có về quê lần đầu cách đây cũng khá lâu. Năm đó khi hay tin tháng sau cả nhà Thật Thà sẽ về thăm lại quê nhà, và sẽ thăm các bạn ở Sóc Trăng. Do Thật Thà có nhiều bạn học chung lớp ở Hoàng Diệu Sóc Trăng, nên những bạn này đã lo chuẩn bị tiếp đón cả nhà Thật Thà. Rồi hẹn gặp nhau họp mặt ăn nhậu ở một quán ven nội ô, nổi tiếng thanh vắng và có khung cảnh thiên nhiên đẹp. Chương trình đã thảo sẵn, thực đơn đã đặt từ bên Mỹ. Theo chỉ dẫn, tôi quẹo qua hai ngã ba, ngã tư. Mưa lâm râm, tôi chạy nhanh trên lộ xi măng nhỏ cặp theo

con kinh. Tôi chạy huýt khá xa một quán có vẻ khang trang. Nhìn trước thì hoang sơ không có vẻ gì có quán lớn. Tôi dừng xe hỏi mấy thanh niên đang đứng câu cá bên đường. Hắn chỉ tay về hướng tôi đã vượt qua. Tôi vòng xe chạy thẳng vô quán. Anh chàng tiếp viên chạy ra mời khách vào uống cà phê. Trong quán có nhiều bàn bi da. Tôi hỏi quán cần tìm, bạn trẻ đó vui vẻ chỉ tận tình. Chạy vòng lại ngang qua mấy chàng câu cá lúc nãy, tôi ngừng xe, rồ ga, không nói. Mấy tay câu cá tuổi còn trẻ nói tại tôi chạy xe ồn quá khiến cá bỏ mồi nên phá tôi cho bỏ ghét! Chạy vô thêm ba trăm mét quán hiện ra. Quán đẹp thiệt. Bàn ghế bạn đặt ở vị trí thích hợp, rộng rãi và cách xa các bàn khác, tha hồ mà to tiếng với nhau, không ai phiền. Các bạn lần lượt tới, có bạn tới sau không may phải đội theo cơn mưa nhỏ ướt áo. Cả nhà Thật Thà tới. Chàng Thật Thà khá đẹp trai bên nàng Thật Thà trẻ trung và hai hoàng tử tuổi thanh thiếu niên. Trong buổi họp này lần đầu tiên tôi được gặp một số bạn học cùng thời trong tỉnh ly do các bạn này ít tiếp xúc bạn cũ và sống nặng với công việc làm hàng ngày, nhân dịp Thật Thà về nên các bạn này mới có dịp chăm sóc dung nhan, để có buổi chung vui gặp gỡ nhau. Một bạn trai học chung thời trung học nổi tiếng ăn nói bông lả và sẵn sàng đã nghe vội nghe vàng nên đi lộn địa chỉ quán, chạy tận dưới kho dầu, sông Đinh tìm hoài không thấy quán, bèn điện thoại nhờ các bạn chỉ nơi này khiến hắn tới trễ cả tiếng khi bia đã được khai, thức ăn được dọn lên, vừa cụng ly vừa chúc mừng ngày hội ngộ. Hắn tới mang theo cơn lốc ồn ào, chiếm luôn *đài phát thanh*. Hắn ồn ào quá làm các bạn khó nói chuyện với nhau, khiến có bạn phải hỏi nhân viên tiếp tân là nhà hàng có băng keo không, hắn mới tạm vãn nhỏ âm thanh không làm phiền lòng bạn khác. Món ăn khá nhiều, khá ngon nhưng bia được nhóm bạn trai tiêu thụ nhiều hơn. Chàng Thật Thà uống cũng khá khiến có nhiều lượt cụng ly cốp cốp tưởng chừng có ly bể vụn luôn. Cuộc vui nào rồi cũng tàn, xé một chút tiệc tan, để cả nhà Thật Thà còn kịp về lại Cần Thơ để tiếp tục thăm những người thân trong gia đình.

Tôi tưởng là nhà Thật Thà thăm Sóc Trăng chỉ có một ngày thôi, nên cũng có hơi tiếc thời gian gặp gỡ không được bao nhiêu, vì so với các bạn khác cùng thời về thăm nhà, thời gian tôi tiếp xúc nhà Thật Thà là ngắn nhất, nhưng bất ngờ nghe tin cả nhà Thật Thà sẽ quay lại Sóc Trăng thăm viếng các chùa, tôi bèn mời cả nhà Thật Thà ghé nhà tôi chơi. Tưởng chỉ có gia đình của Thật Thà thôi nào ngờ tới cả đại gia đình của Thật Thà gồm có má, chị hai, em trai, em dâu, cháu gái... của Thật Thà, một xe đầy. Cũng may tính tôi cẩn thận, hỏi thật chi tiết nên đã lo tới từng cái ghế sao cho vừa đủ chỗ ngồi. Do việc tổ chức hơi vội vàng, tôi phải chạy lo sắp xếp chỗ, mượn quán cà phê bên nhà thêm bàn ghế. Vì nghĩ số bạn nam không nhiều nên tôi chỉ chuẩn bị hai chai rượu vang đỏ để sẵn trong tủ lạnh. Mọi người an vị theo sự sắp xếp của tôi. Phụ nữ ngồi riêng, ghế nệm. Đám con trai gồm tôi, và các bạn cùng thời Hoàng Minh, Trầm Thành, em trai Thật Thà và chàng Thật Thà ngồi ghế nhựa, gần nhau cho dễ cụng ly. Thức ăn tuy chế biến nhanh nhưng dễ ăn nên cũng tạm được. Tôi rót rượu mừng cả gia đình, chúc mừng gặp mặt, chúc đi chùa vui vẻ và được sự hưởng ứng nồng nhiệt của mọi người. Bởi vậy mới xoay qua mấy vòng nâng ly là dứt hai chai rượu, đặc biệt em trai của Thật Thà uống

rượu sao mà nhẹ như... uống nước giải khát. Tôi bèn gọi tiệm Hải Quốc kêu đem tới một thùng sáu chai rượu nữa. Sẵn có rượu làm trơn lưỡi, tôi hỏi em trai của Thật Thà ở chỗ nào bên Mỹ, thì ra là Las Vegas. Chỗ đó tôi đã tới nhiều lần rồi, và đã mất mấy trăm bạc nữa. Tôi hỏi ở đó làm sao có thời gian rảnh mà *nội lực* thâm hậu vậy, hần nói em ở Cần Thơ thường xuyên, một đáp số bất ngờ, vậy là không có gì phải kiêng cử nữa, tần suất vô vô mau hơn trước đó.

Chàng Thật Thà sau một lúc cầm cự thì rút lui, nàng Thật Thà xung phong thay chỗ, nhưng mới uống vài ly đã đỏ mặt, chịu thua. Không ngờ chị hai của Thật Thà này giờ ít nói, chắc lo *tìm hiểu* thức ăn, nay lên tiếng cho xin một ly uống ... thiệt, uống xong khen ngon, xin thêm ly nữa, thấy vậy Hoàng Minh nói chị hai chuyển qua ngồi gần tụi em nè vui hơn. Chị hai vui tính chịu đàn em liền. Vậy là nhóm uống rượu bỗng náo nhiệt và vui hẳn lên. Không ngờ tới phiên em dâu và bạn học của em gái Thật Thà cũng sẵn lòng cầm ly khi Trầm Thành mời. Vậy là cả bàn cùng uống. Thăm hỏi qua lại, biết chị hai Thật Thà đang thiếu bạn tâm tình, tôi gọi điện thoại tới anh bạn lái tôm vui tính cùng tuổi với chị hai để mời anh sang chơi do nhà anh cũng gần. May mà anh ta đang rảnh, nên đã tới nơi trong vòng mười phút. Không khí thêm ồn ào, sôi nổi, mạnh ai nấy nói, không cần giơ tay xin phép nữa. Vợ tôi đi làm về, lên chào bạn và chỉ ké một chút xíu rượu là chạy mất. Một cô bạn cùng thời, đang sinh sống trên Cần Thơ tình cờ ghé nhà tôi, sẵn cũng ngồi nói chuyện với nàng Thật Thà một lúc, rồi có chuyện phải về trước. Con trai út của Thật Thà rất khoái trái chôm chôm nhãn. Tôi biết ý từ buổi gặp mặt trước, nên đã có ý lo sẵn cho hoàng tử này. Cháu đã thích thú chén sạch một đĩa khá lớn chôm chôm đã cắt vỡ sẵn một cách ngon lành thoải mái thấy mà thương. Chôm chôm ở đây chỉ tốn một đồng thôi chứ còn về Mỹ chắc nàng Thật Thà phải móc túi khoảng hai chục đồng thì cháu mới được vui miệng khoái khẩu như vậy. Tôi cũng mừng là cháu về quê hương có tâm trạng vui vẻ, sẽ cảm nhận được thêm tình cảm người Á Đông mình là rất hoà đồng, thân mật, và chia sẻ.

Dự tính hai chai rượu là đủ, không dè tốn hơn ba lần, nên chắc có người say, nhất là chị hai và em dâu của Thật Thà. Lúc chia tay nhau rất là bịn rịn, chào tới chào lui, bắt tay mấy lần xe mới lăn bánh, chắc một phần do rượu dẫn. Tôi vào nhà chỉ còn đủ sức đi tới giường. Việc dọn dẹp nhờ người khác. Hôm sau điện thoại hỏi tình hình sức khỏe gia đình Thật Thà. Tất cả bình yên. Mừng và phải nói là khen em trai Thật Thà, anh chàng nhỏ con mà uống quá dữ. Nhắm lại, thời gian tiếp xúc Thật Thà cũng chưa nhiều bằng các bạn khác, nhưng tiếng cười chắc không ít hơn. Thời gian trôi đi nhưng mối quan hệ các bạn cũ dần được nối lại, thân mật hơn. Thật Thà sinh đúng vào một ngày rất dễ nhớ cho tôi và các bạn tôi, vậy là hàng năm khi tới ngày này là tôi viết vài dòng chúc mừng cô bạn Thật Thà *trẻ* thêm một tuổi.

Cơn bão khủng hoảng kinh tế toàn cầu khiến bao nước chao đảo, khiến bao người dân thành linh lâm vào cảnh khó khăn. Qua các bạn tôi biết Thật Thà có thể rơi vào tình cảnh khó. Ở xa tôi cũng chẳng biết lấy gì mà chia sẻ. Nhưng khi bất ngờ nghe tin Thật Thà đã tìm được công việc mới, tôi rất vui mừng cho bạn. Chắc cũng nhờ vào tính tình thật thà, thẳng thắn nên

đã chiếm được lòng tin của người nhận việc. Rồi qua Internet biết Thật Thà cũng luôn sốt sắng với việc tổ chức sinh hoạt chung của đồng môn nơi xứ người. Cũng vì tình hình khó khăn chung như vậy Thật Thà cũng thật thà nói chắc vài năm nữa mới về thăm quê, thăm bạn lần nữa. Nhưng bù lại Thật Thà thường xuyên gặp các bạn nữ trong nước mỗi cuối tuần. Mới đây nhất Thật Thà báo tin con trai út đang học năm thứ hai đại học, cháu học rất giỏi đã được nhà trường khen thưởng và được học bổng rất lớn trong chương trình nghiên cứu của NASA. Nhìn tấm ảnh cả nhà Thật Thà rạng rỡ hôm con trai nhận thưởng, có lẽ hôm đó là một trong những ngày vui lớn nhất, đáng mong đợi nhất của cả nhà Thật Thà.

Cái tình đọng lại không cần thời gian dài, không hẳn phải cần tới những điều to tát. Mới tròn năm năm kể từ lúc gặp lại Thật Thà tôi coi Thật Thà là bạn tốt, bởi tôi thấy Thật Thà thật lòng và hết lòng chia sẻ với bạn bè, và người thân. Tôi biết Thật Thà với công việc không cao không có dư dả gì, phải dành dụm nhiều năm mới về thăm quê một lần, nhưng nếu nghe tin bạn bè khó khăn là Thật Thà giúp đỡ ngay. Miếng khi đói gói khi no, có lẽ không riêng tôi cảm nhận chuyện này, cảm nhận việc làm của Thật Thà. Điều đó làm tôi ấn tượng hơn về cô bạn này. Bởi vậy lần tới khi Thật Thà về quê, chắc không đợi Thật Thà, mà tôi phải chủ động ôm hôn bạn tôi một cái trước là trả lễ cũ sau là mừng Thật Thà sắp qua cơn bĩ cực, vì các con đã và đang trưởng thành, là một thành công lớn của nhà Thật Thà nơi xứ người.

Hoàng Ngọc Ẩn
Tháng 5, 2011